

Gorkudyň gabry gazyldy

Category: Kitapcy, Poemalar, Sözler

написано kitapcy | 24 январа, 2025

Gorkudyň gabry gazyldy KORKUDUN KABRI KAZILDI

(GÜLCE-BAHÇE)

Bir bey vardı Oğuz'da Alkaevli adında,
Altı kızı var ama oğul yüzü görmemiş,
Oğulsuzluk zor o gün haklıdır efkârında,
O sebepten dolayı gönlü devran sürmemiş.

Beş kızını sırayla evlendirdi sanıyla,
En küçük kızı Halli geldi gelinlik çağa.
Halli güzel akıllı at biner akranıyla,
Hüneri boydan aşar güreşte kanlı boğa.

Kapısında hizmetçi Ner isminde bir yiğit,
Âşık olur Halli'ye Halli de sever Ner'i.
Yerimi tutar diye 'kızım senin' der yiğit,
Toya davet yapıp kuruldu düğün yeri.

Toysuz olur mu töre
At binip deli yürek yiğitler, akın etti İçoğuz'dan;
Alkaevli iline, tören yapılan yere.
Otağlar kuruldu, tuğlar dikildi.
Beyler toya karıştı,
Er olan meydana tuttu,
Güreş yaptı şanlıca, deli taylar yarıştı.
Ok atıldı sadak sadak,
Horoz vuruştu, boğalar tutuştu, develer güreşti.
Korkut Ata geldi soy soyladı boy boyladı;
İçoğuz İl-ulusu şad olup dileğini söyle dedi,
İki gence alkış tutup, Korkut Ata şöyle dedi:

.
''Koç koç olsun oğulları
Yıgna olmasın dilleri

Salınsın güzel kızları
Yer alsın daim sözleri
Bay baylı yaşasınlar
Ağzı bir aşasınlar
Hatırlansın, adlı olsun
Daim ömrü şadlı olsun
Adı bilinsin İl-ulusta
Sözlü olsunlar mecliste
Mihmana güler yüzlü
İline şirin sözlü
Destekçi olsun iline
Her an çıksınlar yoluna
Hürmetleyip daim onu
Bilip tanısınlar şunu
İkisi olsun ağzı bir
Agzalanı kanrı bir
Sevsinler torun-çovluk
Görsün yaşlanıp da yovluk
Nasihati alın sizler
Dilekte tek daim bizler''

Korkut Ata

Bu dilekten sonra kopuz çaldı,
Name-destan söyledi.
Sabaha kadar yenildi içildi, eğlenildi
Ara verildiğinde;
'Korkut'un kabri kazıldı.' diye bir ses,
Kulağını tırmaladı, tedirgin oldu gece,
Keyfi kaçtı, derman aradı nefes,
Otura kaldı üzgünce.

Çırcıklı'da yaşayan Oğuz İl-ulusundan,
Bir ulak geldi o an davet getirdi toya.
Ad koyması istendi ulular ulusundan,
Karşılayan atlılar hükümrân asil soya.

Esenlendi tuğ ile başlarında Kara Han,
Birbirinden kıskandı konuksever İl-ulus.

Ad alması gerekti oğlu öldürmüş aslan,
Çapak Bey seçilerek halledildi bu husus.

Ak çadıra indirip yer verdi başköşeden,
Ulu hürmet gösterip ağırladı deminde.
Toy başladı sabaha gün kırıldı neşeden,
Davete doydu ulus üç günün görkeminde.

Bu toyda;
At çapıldı, ok yarıştı.
Pehlivan pehlivanı serdi yere,
Boğa güreşti, horoz dövüştü, it dalaştı
Uzun süre.
Name-destan dinlendi, ad istendi ere;
Korkut Ata İl- ulusa baktı şöyle dedi:

‘‘Aslan ile vuruş etti
Onu toprağa icattı
Yiğit böyle ad alır
Bununla adı gelir
Atası sağ beylik versin
İl-ulus tek bunu görsün
Aslan olsun yiğit adı
Çapak beyin olsun şadı
Onun adın verdik bizler
Razı mısınız sizler
Adına o eye olsun
İl-ulusa kaya olsun’’

Böyledir töre,
Adını verdi ere.
Oğuz İl-ulusu bilir ki;
Korkut Ata ululardan bir ulu.
Henüz toy biterken göründü yeni yolu.
Büyük bir vuruş olur Şehrisebiz civarında,
Toğta Han yenik düşer yanar düşmanlık narında.
Yeniş toyu yapacak Utamış Han bu sefer,
Gelir Korkut Ata’ya al atlı kırk nefer.

Toy bitmiş ulular sohbette idi;
Yine aynı sesi işitti,
Acılanıp irkildi.

Davete icabet edip,
Şehrisebiz kalesine kırk atlıyla at tepti.
Utamış Han esenleyip tahtına buyur etti,
Töreyi bilmez mi Korkut ata,
Zengin döşenmiş otağda
İpek halıya oturdu.
Sohbet sürdüler uzunca;
Yediler içtiler dinç kaldılar o gece,
Toy başladı erkenden tan zifiri bozunca.

Koçgarlar vuruş yaptı erkek deve güreşti,
At oynayıp kişnedi oklar fırladı yaydan.
Davullar tokmaklandı yiğit olan direşti,
Nasıplendi İl-ulus şadlık veren bu toydan.

Üç gün destan söyledi Korkut Ata durmadan,
Henüz toy dağılmadan davet etti Nazar Han.
Bol mahsul verdi bu yıl Amuderya yormadan,
Hasıl toyu yapacak eğlenecek kız oğlan.

Ay düşünö kurarken,
Gün geceyi kırarken,
Korkut Ata nasihat edip söyle dedi:

‘‘Yurda düşman gelmesin
Yiğit armanlı ölmesin
Düşman gelse göster gücün
Ondan al sağlamca öcün
Kaldırma hiç ar-namus
Oğul isen sen savaş bes
Uz kılıcını çal ona
Kuvvet gelir bundan sana
Bütün düşmanını yokla
Herkesin hakkını hakla

Dat eylesin düşman senden
Nasihati alın benden
Budur size benim sözüm
Sizler benim kara gözüm''

Toy bitip konuklar yol alınca
Korkut Ata yalnız kalınca,
'Korkut'un kabri kazıldı.' sesini yeniden aldı,
Şaşırp kaldı.
Yüce dağ başı olmaz dumansız;
Esenleşip Utamış Han'la
At bindi habercilerle tepikledi amansız.

Yoksul iken eskiden üç yıl bol mahsul alan,
Artık Bey ağırladı izin verdi Nazar Han.
Toy başladı erkenden alkışlandı ok salan,
Üçüncü gün sonunda durdu patlayan volkan.

Korkut Ata
Her gece name-destan söyledi,
Soy soyladı boy boyladı,
En sonunda şöyle dedi:

''Revaç olsun işiniz
Sağ yaşasın başınız
Yer ekin, tohum atın
Varlı maksada yetin
Hamurdur İcanatınız
Bol hasıllar atınız
Hamursuz çörek olmaz
Çöreksiz hörek olmaz
Kurak gelmesin yılınız
Ağrımasın beliniz
Saklasın su belasında
Korusun ot belasından
Belanın yahşisi olmaz
Yahşiyi düşman yenmez
Hiç açlık olmasın

Böyle günler gelmesin
Açın hiç an ı olmaz
Karnı toka bela gelmez
İle çörek veriniz
Hak Teâlâ yı görünüz
Nasihat verdim sizge
Sözüm yok bundan özge''

Toy içinde
Yeni bir davet almıştı,
Murgap kenarında oturan Oğuz İl-ulusundan;
Hanları Togtemiş Han.
Yıllar sonra bir oğlu olan Büküri Bey,
Hanlarının izniyle toya çağırarak için
Kırk atlıyla gelmişti.
Korkut Ata toyun sonunda yine
İşitti aynı sözü, ekşidi nurlu yüzü.
Vedalaşıp, kırk atlıyla beraber
Kat edip dereyi düzü, alevlendi yeni kan.
Yaklaşınca Dışoğuz İl-ulusuna
Karşıladı Togtemiş Han.
Konuk etti Büküri Bey, otağı doldu taştı,
İnsan doldu dört bir yan.

Boy üstüne tüm yiğitler,
Yaşar gelir beyleriyle.
Toy üstüne bozkırları,
Aşar gelir beyleriyle.

Baş döndürür her pusatı,
Döş oynatır aygır atı,
Dışoğuz'un koç eratı,
Koşar gelir beyleriyle.

Mert ulular sezgin olur,
Kart boğada bozgun olur,
Kurt töresi özgün olur,
Taşar gelir beyleriyle.

Tez yorulan öper yeri,
Toz toprakta kurur teri,
Boz çimene bin bir peri,
Coşar gelir beyleriyle.

Yedi gün yedi gece sürdü ad koyma toyu,
Ulak yetişti hemen ala paça boz atlı.
Oğuz İl-ulusundan Alış ilinden geldi,
Tatlı bir selam ile boyu Yazır Han boyu.

Oğul evlendirecek Alış hanı Yazır Han,
Vurdurup koça bıçak böğürtmüş develeri,
Kan akıtmış toprağa attan aygır keserek,
Diler Korkut Ata'yı ak çadırı kurdurup.

'Yaşı uzun olsun' diyen İl-ulusu,
Toy sonunda kutlamasını istedi
Büküri Beyin oğlunu,
Korkut Ata kutlayıp söyle dedi:

'Uzun olsun oğul yaşı
Esen gezsın onun başı
Münasip tek olsun yarlı
Kolları olsun hünerli
Yaşasın o daim varlı
Nazik, suluk, güzel yarlı
Çok olsun oğul-kızları
Alışsın onların sözleri
Bahadır-yiğit olsun
Gücünü düşman görsün
Daim ustalık etsin
Düşmanı yere kutsan
Yürüyüş etse düşmana
Adı yetsin asmana
Hürmetlesin il-dışı
Akıllı olsun başı
İl-ulus alkış etsin
Oğlun, maksada yetsin''

Korkut Atayla hoşlaşıp dağıldı İl-ulusu,
Bükürî Bey konukları savarken
Yine aynı ses, verdi ölüm korkusu.
Kalkıp: 'Çağırılan yere erinme,
Çağırılmayan yerde görünme' diyerek
Atlandı ulaklarla, börke boyun eğerek.

Yurt sönüp olmasın kül töremiz ata erkil.
Dağ çiğdem ova sümbül tanı uyarır bülbül.
Dolaşıp gezdi il il çağrılan Korkut Ata.

Asil olan soyunda koç aranır koyunda.
Yarışlarda oyunda nice Oğuz boyunda,
Bulunur her toyunda çağrılan Korkut Ata.

Yol verip aygırın boz alasına,
Yetip Yazır Hanın son kalasına,
Mutluluk dileyip toy balasına,
Gönül okşar Korkut Ata:

‘‘Begi bey sen evli oldun
Ev tutunup şovlu oldun
Evin senin altı kanat
Versin sana daima baht
Evine senin devlet gelsin
Devlerini mihman bilsin
Mihman gelsin sağdan-soldan
Oğul kızın olsun ondan
Bela gelmesin başına
Zehir katmasın aşına
Rahat yaşa önünü gör
Sağlıkça uzun ömür sür
Bizler ederiz alkışı
Burada var on bin kişi
Yalkanar alkışı alan
Baynımaz alkışsız kalan’’

Köpetdağ ilinin hanı Vekil Han,

Esir düşer oğlu sarsılır cihan.
Dönünce üç yılda toy kurar o an,
Gönül okşar Korkut Ata:

‘‘Koyun ayrılrsa kuzudan
Ciğeri yanar sızıdan
Meler, her yan çarpar yürür
Kimse onu tapar yürür
Kara mal ayrılrsa danadan
Kol çekmez hiç tornadan
Mo lar daim gözü yaşlı
Pek de onun bağı başlı
Köşeğini gözden salmaz
Analı köşek har olmaz
Kılyal tayını korudur
Düşmana berk tandır
Tayın vermez her düşmana
Ketirir onu pişmana
Hayvan, balasın izlese
Yitirirse, onu gözlese
İnsan onu gözlemez mi
Onun için sözlemez mi
Esirleri edin halas
Öç koymayın sizler hullas
Birlikte bir yürüyüş edin
Esirlerin imdadına yetin’’

O bilge ozandır bilir işini,
Verip Çandibil’e yanık döşünü,
Yiğit Köroğlu’nun yorup düşünü,
Gönül okşar Korkut Ata:

‘‘Argış edin tüm yurda
Albıramak olmaz merde
Garçga gibi mahsul toplan
Kise ye koymadan kaplan.
Mahsul yığın her taraftan
İran ı, Taran ı, Arap tan

Sonra onu iyi saklan
İl-ulusu şundan 'hak' lan
Sakın onu sarf etmeyin
Günah etse hiç ötmeyin
Sarf edenler ızalansın
Uğrulaycın cezalansın
Böyle etsen açlık olmaz
İl-ulusun yer de ölmez
İl-ulusun razı olur
Tokluk günler sonra gelir
Böyle et de koru ilin
Bu sözümü iyi bilin''

Etrek kenarında vurulur sucu,
Bölünür Dışoğuz kavga sonucu,
Çağırır Göklen Han ara bulucu,
Gönül okşar Korkut Ata:

''Bir ile gelse bir bela
Ağız birlik olur kale
Ağız bir il gıcırlı
Kavgalı il ecirli
Ağız bire bir şey batmaz
Batarsa da gücü caymaz
Kavgalaşan dağılır
Tanrı m ona kargıdır
Kavgalaşan güçten icaçar
Tanrı m ondan tez vazgeçer
Ağız bire Tanrı bir
Ayrılığa kanrı bir
Ağız bir maksada yeter
Ne etse de gücü çatar
İki taraf anlaşsınlar
Hiç durmadan barışsınlar''

Balkan eteğinde Yapağılı Han
Kırılır sürüler kaybolur çoban,
Vurur ejderhayı evlad-ı Çakan,

Gönül okşar Korkut Ata:

‘‘Çakan oğlu aldı ad
Bindiğidir yahşi at
Ejder öldürdü oğlun
Daim sovuıldı dovlun
Beladan halas etti
Ejderi kuma icattı
Ejder takılsın adı
Daim ilinin şadı
Adına verdik ona
Tanrı yalkasın şuna
Olsun uzun ömürlü
Oku sağlam demirli
Şimdi beysin, beyzade
Sahip olasın bu ada’’

Hazar’ın kenarı İva Han yurdu,
Batır Bey yaş toyu arz edip durdu,
Dinleyip söyleyip bu koca kurdu,
Gönül okşar Korkut Ata:

‘‘Yüz yirmiye yeten yaşın
Sağ yaşasın daim başın
Gözün gördü torun, çovluk
Arkasından yine yovluk
İlin bile birlik durdun
Nice vuruş, İcavga gördün
Vuruşlarda kırış ettin
Maksadına daim yettin
Arka oldun İl-ulusa
Çok katıldın sen meclise
Ömrün uzun olsun pehlivan
İlinde sen misli bağban
İl-ulusun tanır seni
Ben de dedim şana bunu’’

Çovdur İl-ulusu hata kurbanı,

Ne Ata'yı dinler ne Salur Han'ı,
Pişmanlık duyunca depreşir kanı,
Gönül okşar Korkut Ata:

‘‘Yahşi maslahat alınız
Dostluk keneşi biliniz
Yüz döndürmen dosttan-yardan
Çekilmeyin namus-ardan
Bilin nasihat edeni
Rast gelir doğru gideni
Ulunun dediğini edin
Maksat-murada yetin
Gönül koymadım sizlere
Hürmet koydunuz bizlere’’

Yemreli İl-ulus yurt tutmuş Vas'ı,
Aşna Han beyi Allak, beylerin hası,
Oğlunun saç toyu kâkül aynası,
Gönül okşar Korkut Ata:

‘‘Kâkül koyup arzu ettik
Şu zamana gelip yettik
Ay gecedir, yol gecedir
Çağalık senden kaçadır
Yiğit yetip kız şevedir
Birbirine şart diyedir
Atalarına ayıtsınlar
Razı olup İmyıtsınlar
Başlasın da gelin toyu
Konuk ile dolan toyu
Kâkülün sona-ça össün
Aldığın gelinin kessin
Dileğimiz budur bizim
Geleceğiniz bu sizin
Biz diledik, Tanrı bilsin
Dediklerimiz hep gelsin’’

Kalkan oğlu Kuvvat bir deli sızı,

Verilmez Akça'sı Güneş Han kızı,
Akevli hanını ederek razı,
Gönül okşar Korkut Ata:

‘‘Bir bir olup yapıştınız
Sevgi ile tapıştınız
Yahşi olup ömür sürün
Uzun yıllar ovluk görün
İncitmeyin kendinizi
Sağlıkta görsünler sizi
Tanrı m size devlet versin
O devleti neslin görsün
Daim etsin ağzı birlik
Söz kalmadı şimdi dirlik
Yetişin maksat-murada
Tanrı m yetsin yahşi ada’’

Haral'ın kıyısı Galdav Han yurdu,
Ulus Biçene'ye zulmedip durdu,
Halk Dana'yı seçip han toyu kurdu,
Gönül okşar Korkut Ata:

‘‘İl-ulus han etti seni
Horlamayın asla onu
Eziyet etme iline
Kuvvet verir beline
Keneşli et işini
Koni, sakla dışını
Muhtaçlara et yardım
Olursun daima mert hem
Yardımanın varır yerine
Sahip olursun oruna
Tanrım seni kollasın
Doğru yola yollasın’’

Altınorda hanı koca Alaş Han,
Oğlu Algiz için kurdurur divan,
İl-ulus Duydurga şad olur toydan,

Gönül okşar Korkut Ata:

‘‘Atan yaşlandı senin
Güç kuvveti yok onun
Ornım tut da onun
Sözünü dinle benim
Senin adın Algiz
Olasın daim görgüz
Ettir düşmanı pişman
İş etme onu eşmen
İl ile birlik yürü
İline yahşı karı
İlini düşmandan koru
Düşmana sağlam tarı
İl-ulusa vefalı
Gez zevkli-sefalı
Senin ömrün olsun uzak
Kurarsın düşmana tuzak’’

İçoğuz ilidir Sırderya boyu,
İl-ulus Bekdili Gamlı Han soyu,
Gamlı olur Şadı yapar kız toyu,
Gönül okşar Korkut Ata:

‘‘Kız oğuldur, oğul kız
İkisi de olur iz..
Nesillinin izi var
Nesilsizler eder zar
Nesilsiz geçer gider
Gün gibi aşar gider
Kimin olsa zürriyeti
Duyulur onu adı
Kızın oldu Gamlı han
Onlar olsun sonra on
Ay olsun bunu adı
Atasının pek şadı
Gamlı adı ayralım
Yeni bir ad koyalım

Adı verdik kabul et
Maksat, murada yet''

Ural dağları
Dağların ulusu, kurt yatağı, gönül aşkım.
Aşkımın son zirvesi...
Zirvesi dumanlı, iz bilmez karlı.
Karlı Han oturur eteğinde yurt tutmuş Oğuz,
Oğuzların Kayı İl-ulusu at tepir çimeninde;
Çimeni sürülü, yaylası ballı, ormanı avlı...

Ava çıkar bir gün Mengen adlı bir avcı,
Avcı bilmeli vuracağı avı.
Avı bir geyiktir, alınca oku çöker yere çaresiz.
Çaresizce bakar avcıya melül melül...
Melül bakışlar ok olup saplanır Mengen'in yüreğine.
Yüreğine ateş düşer kor düşer, ölüm korkusu sarar;
Sarar sarar da dalar deli düşüncelere...
Düşünür ki ölmeden önce Korkut Ata'yla görüşeyim,
Görüşüp sazını, name-destanını dinleyeyim.
Dinleyeyim öğüdünü nasihatini, alayım duasını.
Duasına inanıyordu Korkut Ata'nın.
Korkut Ata'yı çağırmak için Karlı Han'dan ruhsat istedi,
İstedi ki kardeşiyle oğlu alıp gelsin,
Gelsin de derdime çare olsun...

Ve
Kayı
Uyandı,
Karşıladı.
Önde Karlı Han,
Dolup taştı meydan.
Tanrım bu nasıl sevi,
Şenlendi Mengen'in evi.
Korkut Ata söz söyleyerek,
Sonra öğüt-nasihat eyleyerek,
Soy soyladı boy boyladı dua kıldı,
Dilek diledi, 'Tanrı affetsin' diyerek:

‘‘Meraklıdır ava adam
Avda olan daim şad hem
Hayvana ölüm gelir
Hayvanı dada salır
İşitilmez onun dadı
Dadıdır insanın şadı
Çalıtta aş kırılır
Ok değerde burulur
Gözle görse birisi
O da olur girevi
Sonunda omno oturur
Feryadını yetirir
Böyle otursa avın senin
Dinle sözümü sen benim
Tövbe et de av avlama
Hayvanı da kınıma
Tanrı m suçunu geçsin
Günah yazgısı öçsün’’

Bu haberi kimden al ulu Bayındır Han’dan;
Bir casus geldi köşke dedi ‘Toğta haındır.’
Doğrularak yerinden hanlar hanı Bayındır,
El dokunup kabzaya haber sordu casustan.

‘Yüz bin asker topluyor Oğuz üstüne yürür,
Tedbir alınsın diye dedim haber vereyim.’
‘İçoğuz’la Dışoğuz toplansın bir göreyim,
Ulu Tanrı ya ona ya da Oğuz’a verir.’

Uyarıldı ulakla yirmi dört Oğuz boyu;
İki yüz bin askeri toplayın dendi hemen,
Korkut Ata yanında yola çıktı Karlı Han.

Dokuz bin yiğit ile Türkistan’a ulaştı;
İki yüz bin kişilik doğdu koca bir ordu,
Her neferi gönüllü hepsi bozkırın kurdu.

Korkut Ata

Bir araya gelen Oğuz yiğitlerine
Söz söyledi, boy boyladı,
Öğüt-nasihah etti.
Yiğitler de, düşmana darbe vuracaklarını belirtti.
Tam bu sırada Korkut Atanın kulağına
'Korkutun kabri kazıldı.' sesi geldi,
Fakat Korkut Ata alışmıştı her toyda,
Buna önem vermedi.

Bayındır Han orduyu cenk koluna ayırdı,
Biri arkaya geçti yol başçısı Kazan Han.
Batıyı tutan kolu Köroğlu'na ayırdı,
Doğuyu tutan taraf Teke hanı Saman Han.

Hanlar hanı Bayındır ön cepheden saldırdı,
Ala aygır boz tayın yer ürktü nefesinden,
Kurtların haykırışı kayadan toz kaldırdı,
Oynadı kılıç kalkan gök inler nal sesinden.

Bir tarafta Köroğlu bir tarafta Saman Han,
Kılıç çekip narayla at uçurdu baş kesti.
Kazan Han'ın ordusu çevirerek arkadan,
Çakarak şimşek gibi kasırğa olup esti.

Çember içinde kaldı Toğta Han'ın ordusu,
Yer yarılrsa girecek ırmak oluştu kandan.
Büyüdükçe büyüdü sardı ölüm korkusu,
Plan kurdu kaçımaya olmamak için candan.

Bırakır mı Köroğlu tutup düşürdü attan,
Hangi han dayanır ki yiğidin gür sesine.
Düştüğüyle kalınca kurtardı öz polattan,
Götürdü büyük hana yapışıp ensesine.

Sis var diye havada oyun olur mu kurda,
Oğuz'un zaferiyle boz bulanık duruldu.
Hanlar Hanı Bayındır derlenip döndü yurda,
İç Dış Oğuz bir oldu yeniş toyu kuruldu.

Otağlar süslenerek bir bir tuğlar dikildi,
Güreş tuttu yiğitler at çapıldı ok uçtu.
Boğalar toz kaldırdı güçsüz deve çekildi,
İt dalaştı sıradan soylu koçlar vuruştı.

Keçe keçe, peçiz...Oynandı,
Yoksul çadır donandı.
Aç olan doydu, çıplak olan örtündü,
Kırk gün kırk gece şad oldu bütün Oğuz,
Sonunda İl ulus Korkut Ata'ya döndü;
Kutlama sözünü söylemesini istedi,
Korkut Ata şöyle dedi:

‘‘Düşman gizli desga tuttu
Bundan, haber gelip yetti
Her yana çapar saldırdın
Asker diye car bildirdin
Seni İl-ulus kolladı
Çok yiğit asker yolladı
İki yüz bin sayı oldu
Cemlenip yiğitler geldi
Hazırlandılar yöriişe
Talimle vardı vuruşa
Vuruş etti batır yürek
Batırlık yiğide gerek
Oğuz ili ağzı birdir
Ağzı bir misali şirdir
Talim aldı asker senden
Ve düşman basıldı bundan
İl-ulusunu sakladın
Düşmanını iyi yokladın
Darmadağın oldu düşman
Ediyordur şimdi pişman
Vuruşta kanlar döküldü
Atlar her yana sokuldu
Vuruş bitti ölen öldü
Ölmeyenler hatır oldu

Yiğitleri mutlu ettin
Yenişe il ile gittin
Yeniş toyunu toyladın
İl-ulusa şad eyledin
Dua ediyor il sana
Kutlağ tabşırıldı bana
Tanrı m sana kuvvet versin
İl-ulusun devran sürsün
Ak yürekten kutluyoruz
Olanları yadlıyoruz''

Toy bitti İçoğuz Dışoğuz gitti.
Gitmedi Korkut Ata, kırk ay, kırk gün,
Kırk gece, kırk saat kaldı burada.
Yaşı yüz yirmiye ulaştı,
İçoğuz'u Dışoğuz'u toplayıp
Kendine yaş toyu yaptı.
Bu toy en büyük toydu
Güreşe, eğlenceye, yarışa,
Barışa...
Oğuz İl-ulusu bu toyda doydu.
Konuklar dağılınca Korkut Ata
'Korkut'un kabri kazıldı.' sesini yeniden duydu.
Bu sese alışmıştı artık;
Ama bu son ses neşesini kaçırdı, üzdü yeniden,
Gezintiye çıktı dağ, ova, dere tepe demeden.

Bir tan vakti Sırderya kenarına geldi,
Atından inip güzel manzarayı izlerken
Aynı sesi yeniden duydu, etkilendi.
Deryaya vurmak istedi kendisini;
O sırada: 'Korkut! Namertlik etme.
Ölümden kurtuluş yok, öleceksin mutlaka.
Ölüm vaktin yaklaştı.
Kırk ay, kırk gün, kırk gece geçtikten sonra
Emaneti vereceksin.
İl-ulusun, seni

Türkistanda kazılan kabrinde toprağa verecek.
0 vakte kadar İl-ulus ile hoşlaş,
Vedalaş, helallaş...’sesi kulağına geldi.
Çaresiz, Atına atlayıp döndü yurduna.
Aradan üç yıl, üç ay, kırk gün, kırk gece geçti.
‘Görme-görüşüm’ var deyip,
İçoğuz Dışoğuz İl-ulusunu çağırdı.
Üç gün yeme içme oldu,
Sonunda öğüt-nasihat meydanına çıktı:
‘Ey, halkım. Ölümünden kurtuluş yokmuş,
Olmuyormuş.
Sizler benden razı olun, hakkınızı helal edin.
Benim mecalim kaçtı, gücüm kalmadı...’dedi.
Can verdi.
Oğuz İl-ulusu, götürüp Türkistan’a,
Gömdüler akrabaları yanına.

Var ya:
Sensin destan sensin derya...
Oğuz’un koca ozanı, yiğit ozan,
Her derde derman sunan,
Türk’ün ulusu, bilicisi, ereni,
Gaipen haber vereni,
Başköşenin konuğu,
Gönüllerin sultanı, yerlerin hâkimi,
Göklerin yükselen tuğu...
Korkut Atam bizimlesin daima.

Aynı kökten çıkan sürgün gün kopar mı yıldızından,
Soyutlanmaz Korkut Ata öz Türk yurdu Türkistan’dan.
Vuslatî’yem selam verdim Dedem Korkut kopuzundan,
Derleyen **Ata Rahmanov** bu destan Türkmenistan’dan.

Osman ÖCAL.

Not: Derlemeyi Türkiye Türkçesine çeviren: Sayın Yusuf Akgül.
Poemalar